

рѣцѣ кълбото и колкото отиваше на вѣтрѣ сѣ го развиваше. Той като сръщна страшилището уби го и като послѣдува нишкѣтъ намѣри вратѣтъ и излѣзе. И тъй Атинянитѣ не бѣхѣ вече одѣлжени да пращатъ младежи за да ся изиждають отъ страшилището. Когато Тезей ся завърщаше въ Атинѣ, Аріадна го послѣдва, но той ѣхъ прѣзрѣ, защото една дѣвойка, която отива само съ единъ челоуѣкъ, незаслужва почитаніе. Той ся прочее дигна много рано, когато тя още спѣше въ единъ островъ, дѣто бѣхѣ слѣзли за да прѣнощувать, и отплива. А когато ся Аріадна събуди, и видѣ че корабльтъ бѣше отпливалъ, плака много и ся твърдѣ разтѣжи, че бѣше оставила бащинѣтъ си кѣщѣ; но тѣзи тѣгы бѣхѣ вече неполѣзны. Бахось, Богъ на вѣното, прѣмина отъ тамо, и като ся бѣше раскаяла Аріадна за поведеніето си, той ся съжали на неѣ и ѣхъ зѣ за женѣ. Тя имаше коронѣ на главѣтъ си: Бахось ѣхъ хвърли на небето и ѣхъ измѣни на една звѣздѣ. Когато Тезей бѣше търгналь отъ Атина, той ся бѣше обѣщаль на баща си Егей, че ако бы да побѣди Алѣтъ, той ще тури единъ бѣль барякъ отъ горѣ на кораба си. Той бѣше заборавиль туй; и баща му, който доводеше секой день да глѣда да ли идеше корабльтъ, като го видѣ безъ барякъ повѣрва, че сынъ му бѣше умрѣль, и скочи въ морето та ся удави. Тезей проводи дарове на Бога Аполона за да го възблагодари за побѣдѣтъ си и заповѣда щото сека година да испращать ежщия корабль съ дарове. Прѣзъ сичкото вѣме, до дѣто бѣше този корабль вѣнъ отъ Атинѣ, никой да ся убива не бѣше позволено, и ся чакаше до катъ ся той завърне.